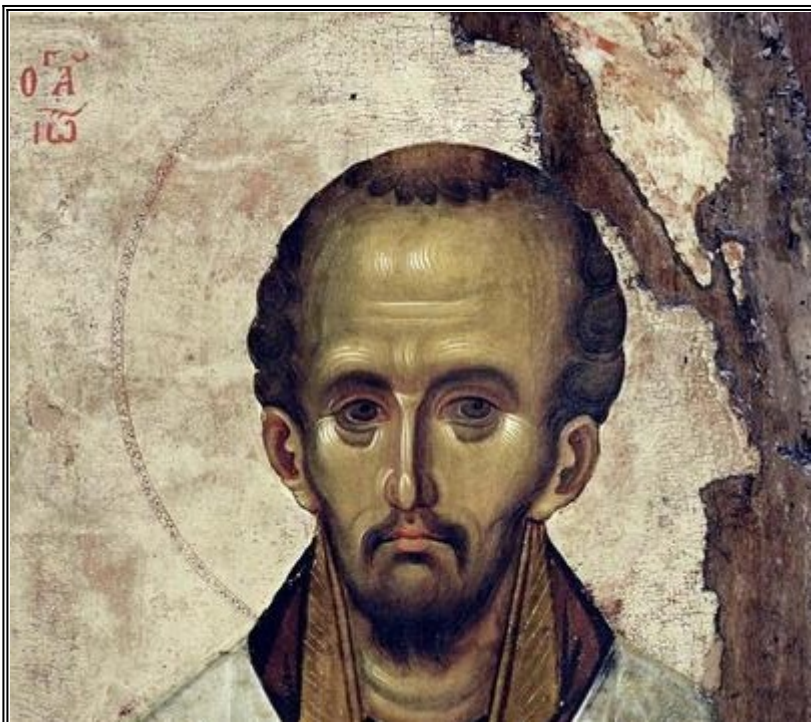

Вяра

Свети Иоан Златоуст против новогодишните веселби, празници и символи

„**И** така, смело да встъпим в борбата, защото и нам сега предстои борба не с амаликитците, нападащи като в онова време, и не с някакви други варвари, извършващи набег срещу нас, **а с демоните, които шестват тържествено по площада.** Ставащите днес дяволски всенощни веселби, шеги, бойни крясъци, нощни забави и хумористични представления, по-сигурно от всеки неприятел са пленили нашия град. И тогава, когато би трябвало всички да се съкрушават и плачат, както съгрешилите, така и несъгрешилите, едните виждайки своите грехове, а другите виждайки безчинията на събратята си, нашият град се весели и се разкрасява. Площадът, като някаква влюбена в разкоша и украшенията жена, днес усърдно се разкрасява, надявайки златни и драгоценни одежди, обувки и други подобни...

*Свети Иоан Златоуст, патриарх
Константинополски. Фрагмент от стара
ромейска икона. Света Гора-Атон*

Ако искаш нещо да украсяваш, украсявай не работилницата, а душата си, не площада, а ума, за да се удивляват ангелите и архангелите да одобряват делото ти, и Владиката на ангелите да те възнагради със Своите дарове, а това самохвалство, което сега се извършва, събужда смях и завист – смях у тези, които мислят малко по-възвишено, и завист и велика ненавист у онези, които страдат от тези болести.

Но, както казах по-горе, такова съревнование заслужава неголямо порицание, а такова заслужават преди всичко състезанията, които стават днес в страноприемниците и са преизпълнени с разпътство и велико нечестие. Нечестие, защото участващите в тях се занимават с дни, гадаят и **мислят, че ако прекарат първия ден от този месец в удоволствие и веселие, то така ще бъде и през цялата година.** Разпътство затова, защото **на зазоряване и жените и мъжете, напълнил кани и чаши с вино, се напиват без всякаква мяра.** Това е несъвместимо с нашето **любомъдрие, независимо дали вие самите вършите това или позволявате на други да го вършат, било те слуги, приятели или съсед.** Нима не си чувал думите на ап. Павел: „Тачите дни, месеци, времена и години. Боя се за вас, да не би напразно да съм се трудил помежду ви” (Гал. 4:10-11)?!

Крайно безумие е заради един щастлив ден да се очаква, че така ще бъде през цялата година, и тази мисъл произлиза не само от безумие, но и **поради дяволско внушение**, като че в делата на своя живот трябва да се осланяте не на собствената си ревност и деятелност, а на дневния кръговрат на времето. **Щастлива ще бъде за теб годината съвсем не тогава, когато пиянстваш в първия ден, а когато и в първия и във всеки ден вършиш угодното Богу...** Ако си така настроен и

по този начин разсъждаваш, извършвайки всеки ден молитви и милостини, то цялата година за теб ще бъде щастлива. А ако не усърдстваш в добродетелите и очакваш радост за душата си от началото на месеците и изчислението на дните, **то за теб не ще има нищо добро.**

И така, ако искаш да получиш полза от началата на новите месеци, то постъпвай така: при свършека на годината благодари на Владиката, че те е съхранил до тези години, съкруши се в сърцето си, изчисли времето на своя живот и си кажи: дните бягат и отминават, годините свършват, голяма част от нашия път е измината какво добро сме извършили. Нима ще си идем оттук без нищо, без никаква добродетел? Съдът е на прага, остатъкът от живота клони към старост.

Да се наблюдават дните е несъобразно с християнското любомъдрие и е дело на езическото заблуждение.

(Това днес може да се припомни на новостилните икуменически еретици, които са променили църковния си календар, защото григорианския папски бил "по-точен", а и премахвал тази "нецелесъобразност" Рождество Христово да се празнува след нова година и новогодишните им веселби да са в поста - б.р.)

Ти си вписан в книгата на небесния град, получил си тамошно гражданство, встъпил си в обществото на ангелите, където няма светлина, преминаваща в мрак, нито дните завършват с нощ, но винаги е ден, винаги е светлина. Натам трябва да се стремим непрестанно. „Търсете това, що е горе, дето Христос седи отдясно на Бога” (Кол. 3:1).

Да различаваш дните, да намираш в тях особено удоволствие, **да палиш светилници на площада, да плетеш венчета е дело, подходящо на неразумно дете,** а ти вече си излязъл от тази недораслост, достигнал си

възрастта на мъж и си вписан сред гражданите на небесния град. Не осветявай площада с чувствен огън, а озарявай ума си с духовна светлина. „Тъй да светне, казал Господ, пред човешките светлината ви, та да видят добрите ви дела и да прославят Небесния ваш Отец” (Мат. 5:16). Такава светлина ще ти принесе велико въздаяние.

Не украсявай с венци вратата на дома си, но води такъв живот, за който да получиш от Христовите ръце венец на правдата. **Не бива нищо да се върши напразно и без цел.** Павел заповядал да вършим всичко за слава Божия. „И тъй, ядете ли, пиете ли, казва той, или нещо друго вършите, всичко за слава Божия вършете” (1 Кор. 10:31).

Но как може, ще кажеш ти, да се яде и пие за слава Божия? Покани бедния и направи Христос участник на твоята трапеза, и по този начин ти ще ядеш и пиеш за слава Божия. Апостолът е заповядал не само това да правим за слава Божия, но и всичко останало. Например, да излезеш навън, или да си останеш в къщи. И едното и другото трябва да стават заради Бога. А как е възможно и едното и другото да са заради Бога? Когато идваш в църква и участваш в молитвата и слушаш поученията, тогава излизането от дома ти е за слава Божия. **Може също и да си останеш у дома заради Бога. Как и по какъв начин? Когато чуваш, че площадът се е напълнил с шум, безредие, дяволски тържества, с порочни и разпътни хора, остани у дома, отдели се от този шум и ти ще останеш у дома за слава Божия**”.

Из слово на св. Йоан Златоуст, произнесено в Антиохия на 1 януари 387 г. Пълното му заглавие е следното: “Слово за Календите, в отсъствието на Антиохийския епископ Флавиан, изречено против наблюдаващите новомесечията и извършващите веселби в града, и за словата на апостола: „Ядете ли, пиете ли, или нещо друго вършите, всичко за

слава Божия вършете” (1 Кор. 10:31)”

{{_LINK1_}}